

Sygn. akt IV P 291/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Renata Darłak</i>
Ławnicy:	<i>Grażyna Domin</i> <i>Janina Ryniewicz</i>
Protokolant:	<i>Renata Pieczonka</i>

po rozpoznaniu w dniu **18 września 2015r. w Rzeszowie**

sprawy z powództwa **L. K.**

przeciwko **Szkole Podstawowej nr (...) im. H. S. w R.**

o przywrócenie do pracy

I. przywraca powódkę L. K. do pracy w pozwanej Szkole Podstawowej Nr (...) w R. na dotychczasowych warunkach pracy i płacy.

II. zasądza od pozwanej Szkoły Podstawowej Nr (...) w R. na rzecz powódki L. K. kwotę 2.860 zł (dwa tysiące osiemset sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Janina Ryniewicz SSR Renata Darłak Grażyna Domin

Sygn. akt IV P 291/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 września 2015 r.

Pozwem z dnia 26.05.2015 r. skierowanym przeciwko Szkole Podstawowej nr (...) im. H. S. w R. powódka L. K. wniosła o:

- uznanie za bezskuteczne rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem z dnia 19.05.2015r., a jeżeli stosunek pracy ulegnie rozwiązaniu przed dniem wydania orzeczenia o przywrócenie do pracy na poprzednio zajmowane stanowisko nauczyciela matematyki w pełnym wymiarze godzin - pensum 18 godzin,
- nałożenie na stronę pozwaną obowiązku dalszego jej zatrudnienia do czasu prawomocnego rozpoznania sprawy,
- zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania pozwu powódka podała, że po uprawomocnieniu się wyroku tut. Sądu z dnia 15.01.2015 r., sygn. akt IV P 600/14, przywracającego ją do pracy na dotychczasowych warunkach pracy i płacy tj. na stanowisku nauczyciela matematyki w wymiarze pełnego pensum, na posiedzeniu Rady Pedagogicznej w dniu 18.02.2015 r. sporządzono aneks do arkusza organizacyjnego, na podstawie którego przyznano jej 15 godzin nauczania matematyki oraz 4 godziny nauczania indywidualnego; że pismem z dnia 22.04.2015 r. dyrektor złożył jej propozycję przeniesienia na stanowisko nauczyciela wychowawcy świetlicy z uzupełnieniem etatu zajęciami dydaktycznymi z matematyki; że zgodnie z tą propozycją łączny wymiar obowiązkowego pensum miał wówczas wynosić 24,5 h, na które składać się miały zajęcia świetlicowe – 20,5 h oraz zajęcia z matematyki – 4 h realizowane w klasie 4; że nie wyraziła zgody na powyższe; że w związku z tym pismem z dnia 19.05.2015 r. pracodawca wypowiedział jej stosunek pracy a także że jako przyczynę tego wypowiedzenia wskazał brak wystarczającej liczby godzin z matematyki w planach nauczania na rok szkolny 2015/2016 uniemożliwiający dalsze zatrudnienie jej w pełnym wymiarze zajęć oraz niewyrażenie przez nią zgody na przeniesienie na stanowisko nauczyciela wychowawcy świetlicy. Dalej powódka naprowadziła, że pozwana szkoła rozwiązała z nią stosunek pracy na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26.01.1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jedn. Dz. U. 2006 r., Nr 97, poz. 674 z późn. zm.); że na podstawie w.w. przepisu jest to możliwe jedynie w przypadku łącznego wystąpienia dwóch przesłanek tj.:

- zaistnienie zmiany organizacyjnej pracodawcy polegającej np. na częściowej likwidacji szkoły, zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmiany planu nauczania.

- powyższe zmiany muszą uniemożliwiać dalsze zatrudnienie nauczyciela w pełnym wymiarze.

Powódka wyjaśniała, że planem nauczania jest dokument opracowany przez dyrektora szkoły zawierający podział na poszczególne przedmioty nauczania i zajęcia, organizację pracy szkoły, tygodniowy minimalny wymiar godzin lekcyjnych przeznaczonych do rozdysponowania i podziału pomiędzy nauczycieli wraz z godzinami ponadwymiarowymi. Zarzuciła przy tym, że dopiero zmiana tak rozumianego planu nauczania stanowi podstawę ustalenia czy w stosunku do poprzednio realizowanego planu jest możliwe zatrudnienie nauczyciela w pełnym wymiarze godzin; że od roku szkolnego 2009/2010 nie doszło w pozwanej szkole do żadnej zmiany organizacyjnej – liczba godzin nauczania przedmiotu matematyki nie uległa zmianie i nadal wynosi 52 godziny, również w planie nauczania na rok szkolny 2015/2016 przewidziano 52 godziny nauczania przedmiotu matematyka; że w pozwanej szkole nie doszło do zmniejszenia liczby oddziałów ani tym bardziej do zmiany w planie nauczania na rok szkolny 2015/2016 w zakresie przewidzianej liczby godzin matematyki a także że brak pełnego etatu jest spowodowany wyłącznie wadliwą konstrukcją planu nauczania na rok szkolny 2015/2016 gdyż w poprzednich latach istniała możliwość zapewnienia etatu dla wszystkich nauczycieli matematyki pracujących w pozwanej szkole.

Powódka podniosła, że nawet w sytuacji zaistnienia zmiany organizacyjnej uzasadniającej redukcję etatów dyrektor szkoły nie może dokonać wyboru nauczyciela, któremu wypowie umowę o pracę w sposób arbitralny i nieracjonalny, oderwany od jego stażu pracy oraz osiągnięć dydaktycznych. Na potwierdzenie swego stanowiska przytoczyła orzeczenia SN z dnia 29.11.2000 r., sygn. akt I PKN 294/00 oraz z dnia 20.02.2014 r., III PK 56/14. Następnie powódka wskazała, że w pozwanej szkole poza nią pracuje trzech nauczycieli matematyki; że osoby te ustępują jej pod względem wykształcenia albo długości stażu pracy; że specjalizacją jednego z nauczycieli jest nauczanie początkowe, a matematykę ukończył na studiach podyplomowych, a poza tym nabył uprawnienia do emerytury i w przypadku rozwiązania umowy o pracę posiada możliwość otrzymywania świadczenia z tego tytułu; że drugi z nauczycieli matematyki pomimo zmian organizacyjnych – zlikwidowania jednej klasy z jednoczesnym ograniczeniem liczby godzin matematyki - został zatrudniony w 2009 r. i łączył nauczanie matematyki z nauczaniem informatyki; że trzeci nauczyciel to wicedyrektor szkoły oraz że ma ona ewidentne sukcesy w pracy dydaktycznej, a uczniowie których uczyła osiągnęli lepsze wyniki niż uczniowie uczeni przez innych nauczycieli. Na koniec powódka zaznaczyła, że dyrektor szkoły powinien wziąć pod uwagę powyższe okoliczności i dokonać ich obiektywnego porównania, a dopiero następnie zdecydować któremu z nauczycieli wypowiedzieć umowę o pracę.

W odpowiedzi na pozew pozwana Szkoła Podstawowa nr (...) im. H. S. (2) w R. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Na wstępie strona pozwana zaznaczyła, że – pomijając kwestię oceny pracy powódki - w zasadzie nie kwestionuje przedstawionego przez nią w pozwie stanu faktycznego, jednak odmiennie interpretuje zaistniałe zdarzenia. Przyznała przy tym okoliczności braku redukcji liczby oddziałów i zmniejszenia liczby godzin matematyki w planie nauczania na rok szkolny 2015/2016, jednak nie zgodziła się ze stwierdzeniem, iż w pozwanej szkole nie doszło do zmian organizacyjnych. Wyjaśniła w tym względzie, że sama zmiana w zakresie niezmienionej ilości godzin polegająca na przyznaniu większej ilości godzin matematyki pracownikom lepiej wykwalifikowanym i posiadającym bardzo dobre relacje z dziećmi oraz ich rodzicami, podyktowana osiągnięciem jak najlepszych rezultatów w nauczaniu i wychowaniu dzieci, a co za tym idzie prowadząca do utrzymania dobrego imienia szkoły, jest zmianą planu nauczania, usprawiedliwiającą w rozumieniu art. 20 ust. 1 KN rozwiązanie umowy z przyczyn organizacyjnych w razie odmowy przez nauczyciela przyjęcia nowych warunków oraz że innymi słowy, zmianą organizacyjną jest każda zmiana planu nauczania czyli modyfikacja przydziału planowanych godzin dydaktyczno – wychowawczych w razie niemożności zatrudnienia wszystkich w pełnym wymiarze czasu pracy. Pozwana podkreśliła, że zgodne z zasadami logicznego wnioskowania jest zachowanie dyrektora, który kierując się interesem szkoły, a przede wszystkim uczących się w niej dzieci, tak organizuje pracę nauczycieli, że wskutek niedoboru godzin w przedmiocie matematyki, przydziela je przede wszystkim nauczycielom posiadającym wyższe kwalifikacje dydaktyczne i wychowawcze. Zarzuciła przy tym powódce słabe zaangażowanie, niskie kwalifikacje oraz nieodpowiedni stosunek do uczniów i rodziców, który coraz częściej doprowadzał do konfliktów.

Odnosnie wskazywanych przez powódkę ewidentnych sukcesów w pracy dydaktycznej pozwana zauważyła, że żaden z nich nie byłby brany pod uwagę jako znaczący przy typowaniu np. do nagrody Prezydenta czy Kuratora Oświaty; że takiego rodzaju sukcesy są standardem; że znaczącym sukcesem może być zdobycie przez ucznia tytułu laureata wojewódzkiego konkursu organizowanego przez (...) Kuratora Oświaty oraz że w pracy powódki taka sytuacja miała miejsce w 2007 r., przy czym był to jej sukces tylko w 50 % ponieważ chodziło o Wojewódzki Konkurs Interdyscyplinarny Matematyczno – Przyrodniczy.

W dalszej części odpowiedzi na pozew pozwana szeroko opisała sytuacje i przytoczyła okoliczności, świadczące o nieodpowiednim i nieodpowiedzialnym wykonywaniu przez powódkę obowiązków nauczycielskich. Podkreśliła zarazem, że dyrektor szkoły, podejmując decyzje kadrowe winien kierować się przede wszystkim interesem szkoły i uczęszczających do niej uczniów, a nie stawiać ponad ten interes indywidualne dobro nauczyciela.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka L. K. została przeniesiona do Szkoły Podstawowej nr (...) w R. z dniem 01.09.2003r. na okres jednego roku szkolnego. Jednocześnie na podstawie art. 22 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. Karta Nauczyciela organ prowadzący szkołę tj. Urząd Miasta R. zobowiązał powódkę do uzupełnienia w roku szkolnym 2003/2004 obowiązkowego wymiaru zajęć w ilości 4 godzin w pozwanej Szkoły Podstawowej nr (...) w R.. W związku z tym w dniu 20.08.2003r. powódka podpisała z pozwaną szkołą umowę o pracę na czas określony od 1.09.2003r. do 31.08.2004r. w wymiarze 4/18 godzin (0,22 etatu).

Z dniem 1.09.2004r. Dyrektor pozwanej szkoły przeniósł powódkę, z urzędu za jej zgodą, na stanowisko nauczyciela w Szkole Podstawowej nr (...) w R., przy czym powódka została zatrudniona w tej szkole na podstawie mianowania, w wymiarze pełnego etatu. Z dniem 1.09.2007r. wymiar czasu pracy powódki za jej zgodą został ograniczony do 12/18. W kolejnych latach szkolnych wymiar ten zmniejszał się lub zwiększał.

Począwszy od 1.09.2012r. powódka była zatrudniona w pozwanej szkole w wymiarze pełnego etatu (18/18) z czego 2 godziny tygodniowo nauczala w ramach nauczania indywidualnego.

Od 1.09.2013 r. pracodawca ustalił powódce wymiar etatu na 18/18 (do 27.06.2014 r.) oraz na 17/18 (od 28.06.2014 r. do 31.08.2014 r.). Różnica wynikała z 1 godziny nauczania indywidualnego w okresie od 2.09.2013 r. do 27.06.2014 r., do czego powódka (za jej zgodą) została zobowiązana przez Dyrektora Szkoły w ramach uzupełnienia obowiązującego wymiaru zajęć (etatu). Powódka nie otrzymała wówczas żadnego wypowiedzenia zmieniającego jej warunki pracy i płacy od dnia 28.06.2014r.

(dowód : akta osobowe powódki)

W dniu 23.04.2014 r. na posiedzeniu Rady Pedagogicznej pozwanej szkoły Dyrektor przedstawił do zaopiniowania Arkusz Organizacyjny szkoły na następny rok szkolny tj. 2014/2015. Wówczas też powódka została poinformowana o planowanym połączeniu etatów, obejmującym dwa stanowiska pracy tj. nauczyciela i wychowawcy w świetlicy. W trakcie głosowania powódka była przeciwna projektowi przedmiotowego arkusza.

Na posiedzeniu Rady Pedagogicznej w dniu 28.08.2014 r. Dyrektor szkoły kolejny raz ustnie poinformował powódkę o planowanej zmianie jej warunków pracy, związanej z połączeniem jej dotychczasowego stanowiska tj. nauczyciela matematyki ze stanowiskiem wychowawcy w świetlicy. Powódka nie wyraziła zgody na powyższą propozycję jak również była przeciwna przyjęciu Arkusza Organizacyjnego.

Następnie w piśmie z dnia 01.09.2014 r. powódka wskazała, iż wobec informacji o etacie łączonym dla jej osoby na podstawie art. 18 i 42 Karty Nauczyciela wyraża sprzeciw na zmianę jej stanowiska pracy i zgłasza gotowość do podjęcia pracy w pełnym wymiarze godzin na stanowisku nauczyciela.

W dniu 02.09.2014r. powódka otrzymała od pracodawcy pismo znak SP-3.330.20.2014.EP zatytułowane „Wymiar wynagrodzenia miesięcznego” z którego wynikało, m. in. że od 1.09.2014r. jest zatrudniona w wymiarze 1 etatu za wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 3.109 zł. Pismo to wskazywało ponadto inne składniki jej wynagrodzenia za pracę. Powyższe pismo zawierało pouczenie, iż powódce przysługuje prawo do wniesienia odwołania od tej decyzji do tut. Sądu w terminie 7 dni od daty jej otrzymania.

W dniu 17.09.2014 r. powódka złożyła pozew przeciwko pozwanej szkole, domagając się w nim przywrócenia do pracy na poprzednich warunkach. Wyrokiem z dnia 15.01.2015 r. sygn. akt IV P 600/14 tut. Sąd przywrócił powódkę do pracy w pozwanej szkole na dotychczasowych warunkach pracy i płacy, tj. na stanowisku nauczyciela matematyki w wymiarze pełnego pensum (18/18). Strona pozwana nie wniosła apelacji od przedmiotowego wyroku, w związku z czym wyrok ten uprawomocnił się z dniem 14.02.2015 r.

Wyżej wymienione fakty są znane Sądowi z urzędu z racji prowadzenia postępowania w sprawie IV P 600/14.

Wobec tego w dniu 18.02.2015 r. pozwany pracodawca sporządził aneks do arkusza organizacyjnego, na podstawie którego powódce przyznano 15 godzin nauczania matematyki z tzw. godzin podstawowych oraz 4 godziny nauczania indywidualnego.

Pismem z dnia 22.04.2015 r. pracodawca zaproponował powódce przeniesienie - na podstawie art. 18 ust. 1 KN - na stanowisko nauczyciela wychowawcy świetlicy z uzupełnianiem etatu zajęciami dydaktycznymi z matematyki. Zgodnie z w.w. propozycją łączny wymiar obowiązkowego pensum powódki miał wynosić 24,5 h. Na pensum to miały się składać zajęcia świetlicowe oraz zajęcia z matematyki – 4 h realizowane w klasie 4. Powódka nie wyraziła zgody na powyższe przeniesienie.

W dniu 19.05.2015r. dyrektor pozwanej szkoły złożył powódce pisemne oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy, zawartego na podstawie mianowania, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, upływającego z dniem 31.08.2015 r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazał brak wystarczającej liczby godzin z matematyki w planach nauczania na rok szkolny 2015/2016, uniemożliwiający dalsze zatrudnienie powódki w pełnym wymiarze zajęć oraz niewyrażenie przez powódkę zgody na przeniesienie na stanowisko nauczyciela wychowawcy świetlicy. Jako podstawę prawną w.w. czynności pracodawca wskazał art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. Karta Nauczyciela.

(**dowód** : akta osobowe powódki)

Poza sporem było, że w pozwanej szkole, na przestrzeni ostatnich lat tj. od roku szkolnego 2009/2010 liczba godzin matematyki nie uległa zmianie. Liczba ta wynosiła 52 i w bieżącym roku szkolnym (2015/2016) również wynosi 52 godziny.

Nie kwestionowane przez stronę pozwaną było też, że w roku szkolnym 2014/2015 powódka nauczała matematyki w wymiarze przekraczającym pełny etat (miała łącznie 19 godzin), przy czym uczyła w trzech klasach szóstych gdzie miała 15 godzin podstawowych, a ponadto prowadziła 4 godziny nauczania indywidualnego; że każda z w.w. klas szóstych miała po 5 godzin matematyki tygodniowo; że w ubiegłym roku szkolnym były w sumie 4 klasy szóste, które obecnie wyszły ze szkoły; że w bieżącym roku szkolnym są cztery klasy czwarte, które mają po 4 godziny matematyki tygodniowo, cztery klasy piąte, które również mają po 4 godziny matematyki tygodniowo oraz cztery klasy szóste, które mają po 5 godzin matematyki tygodniowo a także że w roku szkolnym 2015/2016 wymiar godzin nauczania indywidualnego z matematyki jest analogiczny jak w poprzednim roku szkolnym (4 godziny).

Bezsporne było ponadto, że w pozwanej szkole oprócz powódki matematyki uczą jeszcze trzech nauczycieli w tym Wicedyrektor M. H. (1), prowadząca zajęcia dydaktyczne w wymiarze połowy pensum oraz E. D. (1), która dotychczas łączyła nauczanie matematyki z nauczaniem informatyki.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów, których treść i autentyczność nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron w toku postępowania. Sąd wziął również pod uwagę fakty znane mu z urzędu - a to fakty, ustalone w postępowaniu toczącym się uprzednio pod sygn. akt IV P 600/14.

Sąd oddalił wszystkie pozostałe wnioski dowodowe, zgłoszone przez strony, w tym wnioski o przeprowadzenie dowodów z dokumentów, z zeznań świadków E. Ł., E. D., M. H., E. K. oraz z przesłuchania stron albowiem sprawa była dostatecznie wyjaśniona do rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela, dyrektor szkoły w razie częściowej likwidacji szkoły albo w razie zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmian planu nauczania uniemożliwiających dalsze zatrudnianie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć rozwiązuje z nim stosunek pracy lub, na wniosek nauczyciela, przenosi go w stan nieczynny. Nauczyciel zatrudniony na podstawie mianowania może wyrazić zgodę na ograniczenie zatrudnienia w trybie określonym w art. 22 ust. 2 Karty Nauczyciela. Ograniczenie to jest dopuszczalne do wymiaru nie niższego niż 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć, wiąże się z proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia i może nastąpić, gdy nie istnieje możliwość zatrudnienia nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć oraz nie istnieją warunki do uzupełnienia tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych w innej szkole.

Z cytowanego wyżej przepisu art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela wynika, że tylko: 1) częściowa likwidacja szkoły, 2) zmiany organizacyjne, powodujące zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub 3) zmiany planu nauczania stanowią podstawę do rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem albo do obniżenia (za zgodą nauczyciela) wymiaru zajęć i to pod warunkiem, że nie jest możliwe dalsze jego zatrudnianie w pełnym wymiarze zajęć. Oczywiście jest, że skoro niemożność zatrudniania nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć ma wynikać z przyczyn wskazanych z art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela, to obie przesłanki rozumiane jako przyczyna (np. zmiany planu nauczania) i skutek (niemożność dalszego zatrudniania nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć) w aspekcie czasowym następują kolejno po sobie, a nie jednocześnie. Brak możliwości dalszego zatrudniania nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć nie zawsze musi się przy tym zrealizować bezpośrednio po zmianach organizacyjnych, powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub po zmianach planu nauczania, bowiem w w.w. przepisie chodzi przede wszystkim o związek przyczynowo-skutkowy między tymi okolicznościami. W aspekcie temporalnym ważne jest jednak utrzymywanie się skutków zmian

organizacyjnych uniemożliwiających dalsze zatrudnianie nauczyciela (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1997 r., I PKN 52/96, OSNAPiUS 1997 Nr 21, poz. 421).

Przypomnieć wypada, że w niniejszej sprawie pozwany pracodawca jako przyczynę wypowiedzenia powódce umowy o pracę wskazał **brak wystarczającej liczby godzin z matematyki w planach nauczania na rok szkolny 2015/2016** uniemożliwiający dalsze zatrudnienie powódki w pełnym wymiarze zajęć oraz niewyrażenie przez powódkę zgody na przeniesienie na stanowisko nauczyciela wychowawcy świetlicy.

Tak sformułowana przyczyna nie wyczerpuje dyspozycji art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela. Nie ulega przy tym wątpliwości, że „brak wystarczającej liczby godzin w planie nauczania” przy niezmienionej ilości tych godzin w stosunku do lat poprzednich nie jest tożsamy ze „zmianą planu nauczania”.

W tej sytuacji, skoro pracodawca, jako przyczyny wypowiedzenia, nie wskazał żadnej okoliczności wymienionej w w.w. przepisie powództwo należało uznać za zasadne, bez potrzeby badania okoliczności, podnoszonych w odpowiedzi na pozew..

Nawet gdyby pozwany jako przyczynę wypowiedzenia powódce umowy o pracę wskazał zmianę planu nauczania, uniemożliwiającą jej dalsze zatrudnienie w pełnym wymiarze zajęć, to powództwo i tak podlegałoby uwzględnieniu. Wbrew twierdzeniom pozwanego zmianą planu nauczania nie jest bowiem sama zmiana (przy niezmienionej ilości godzin matematyki), polegająca na przyznaniu większej ilości godzin matematyki pracownikom lepiej wykwalifikowanym i posiadającym bardzo dobre relacje z dziećmi oraz ich rodzicami, podyktowana osiągnięciem jak najlepszych rezultatów w nauczaniu i wychowaniu dzieci, a co za tym idzie prowadząca do utrzymania dobrego imienia szkoły ani modyfikacja przydziału planowanych godzin dydaktyczno – wychowawczych w razie niemożności zatrudnienia wszystkich w pełnym wymiarze czasu pracy.

W tym miejscu przytoczyć należy wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.02.2013 r., II PK 146/12, w którym Sąd ten stwierdził, iż zmiany planu nauczania odnoszą się do godzin przewidzianych w danym roku szkolnym dla określonych przedmiotów nauczania w poszczególnych klasach w porównaniu do roku poprzedniego.

W pozwanej szkole, w bieżącym roku szkolnym, nie doszło do zmiany ogólnej liczby godzin matematyki (nie zmieniła się ani liczba godzin podstawowych ani liczba godzin nauczania indywidualnego). Nie zmieniła się też liczba godzin matematyki w odniesieniu do poszczególnych klas, co ewentualnie mogłoby powodować konieczność zmiany przydziału godzin poszczególnym nauczycielom matematyki. Wymiar godzin matematyki w bieżącym roku szkolnym 2015/2016 pozostał bez zmian w stosunku do roku szkolnego 2014/2015 i wynosi 52 godziny. Nie doszło też do redukcji liczby oddziałów albowiem w miejsce 4 dotychczasowych klas szóstych, które „wyszły” ze szkoły, do programu nauczania klas IV -VI doszły 4 klasy czwarte (dotychczasowe klasy trzecie). Nie uległ także wymiar godzin nauczania indywidualnego i godzin tych w dalszym ciągu pozostaje 4. Powyższe wskazuje, iż nie doszło do zmiany planu nauczania ani do sytuacji, o której mowa w oświadczeniu pracodawcy w przedmiocie wypowiedzeniu powódce stosunku pracy i w dalszym ciągu możliwe jest zatrudnienie powódki w pełnym wymiarze zajęć (18 godzin). Można jej bowiem w miejsce dotychczasowych klas szóstych w ilości trzech (15 godzin), powierzyć cztery klasy czwarte (16 godziny) i dodatkowo godziny nauczania indywidualnego. Takie rozwiązanie wydaje się być całkowicie uzasadnione, szczególnie gdy się zważy, że jedna z nauczycielek, ucząca w ubiegłym roku szkolnym matematyki klasę VI a - E. D. (1) nauczala nie tylko matematyki ale również informatyki. Dodatkowo uzupełniała etat jako wychowawca w świetlicy.

Wreszcie nawet gdyby pozwany, jako przyczynę wypowiedzenia powódce umowy o pracę, wskazał zmianę planu nauczania, uniemożliwiającą jej dalsze zatrudnienie w pełnym wymiarze zajęć i gdyby jednocześnie doszło do takiej zmiany planu nauczania to powództwo należałoby uwzględnić. W takiej sytuacji pracodawca byłby bowiem zobligowany do dokonania doboru nauczycielki do zwolnienia w oparciu o jasne i obiektywne kryteria. Tymczasem powódce nie zostały przedstawione żadne kryteria, w oparciu o które wytypowano ją do zwolnienia. W szczególności kryteria te nie zostały wskazane w pisemnym wypowiedzeniu.

Z tych względów, na podstawie art. 45 § 1 kp w z. z art. 91c ust. 1 KN orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

Zgodnie z tym pierwszym przepisem w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa o pracę uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Orzekając o kosztach postępowania, Sąd kierował się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 kpc. Zgodnie z tym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się m. in. wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego (98 § 3 kpc). Na zasądzoną kwotę kosztów postępowania – 2.860 zł złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 2.800 zł, którą w oparciu o art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 - tekst jedn.) ustalono jako 5 % wartości przedmiotu sporu (56.000 zł) a, którą uiściła powódka. Poza tym orzekając o kosztach postępowania Sąd uwzględnił koszty zastępstwa procesowego strony powodowej, które zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490) wynoszą 60 zł.